

XVIII TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 2Mo16 , 2-4.12-15)

Lugemine teisest Moosese raamatust:

Neil päevil nurises Iisraeli rahvas kõrbes Moosese ja Aaroni vastu, ning Iisraeli lapsed ütlesid neile: "Me oleksime ometi võinud surra Issanda käe läbi Egiptusemaal, kus me istusime lihapottide juures ja kus meil oli küllalt leiba söömiseks. Aga teie olete meid kõiki toonud siia kõrbe nälga surema." Siis ütles Issand Moosesele: "Vaata, ma lasen teile taevast leiba sadada ja rahvas mingu ning kogugu iga päev oma vajaduse järgi, sest ma panen nad proovile, kas nad peavad mu seadust või mitte. Ma olen kuulnud Iisraeli laste nurisemist. Räägi nendega ja ütle: Täna õhtul te sööte liha ja hommikul leiba kõhud täis. Siis te mõistate, et mina olen Issand, teie Jumal." Ja õhtul tulid vutid ja katsid laagri, ning hommikul oli kastekord maas laagri ümber. Ja kui kaste oli kuivanud, siis jäi kõrbepinnale midagi õhukese soomuse taolist, mis oli peen nagu härmatis. Kui Iisraeli lapsed seda nägid, küsisid nad üksteiselt: "Mis see on?", sest nad ei teadnud, mis see oli. Siis ütles Mooses neile: "See on leib, mida Issand teile süüa annab". See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps78 , 3-4b. 23-24.25. 54. R:24b)

R: Issand andis neile leiba taevast.

Mida me oleme kuulnud ja mida me teame,
mida vanemad meile on jutustanud,
seda ei taha me salata oma laste eest,
vaid jutustame tulevale põlvele.
R:

Issand andis käsu pilvedele ülal
ja avas taeva väravad,
ning laskis mannat neile sadada toiduks,
andis neile leiba taevast.
R:

Ja inimene söi inglite leiba,
sest Tema saatis neile rooga nii, et küllalt sai.
Issand juhtis nad oma pühale maale,
mäele, mille ta oli omaks teinud oma vägeva käega.
R:

(Teine lugemine Ef4 ,17.20-24)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast efeslastele:

Vennad, ma ütlen teile ja manitsen teid Issandas, et te ei elaks enam nagu paganad elavad oma tühistes mõtlemistes, sest seda ei ole te õppinud Kristuselt. Olete ju ometi kuulnud temast ja õpetatud tema kaudu, kes ta on tõde. Heitke enesest ära oma eluviiside poolest vana inimene, kes ennast hävitab, käies petlike himude järel, ja saage uueks oma vaimu ja mõistuse poolest ning riietuge uue inimesega, kes on loodud Jumala näo järele tõelises õiguses ja pühaduses. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 4,4b)

Halleluuja. Inimene ei ela üksnes leivast,
vaid igast sõnast, mis tuleb Jumalalt. Halleluuja.

(Evangeelium Jh6 ,24-35)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Kui rahvas nägi, et järve kaldal ei olnud ei Jeesust ega tema jüngreid, asusid nad paatidesse ja sõudsid Kapernauma ning otsisid Jeesust seal. Ja kui nad nägid Jeesust järve teisel kaldal, küsisid nad temalt: "Rabbi, millal sa siia jõudsid?" Jeesus vastas ja ütles neile: "Tõesti, tõesti ma ütlen teile, te ei otsi mind sellepärast, et te nägite tunnustähti, vaid et te sõite leiba ja teie kõhud said täis. Aga ärge muretsege toidu pärast, mis hävib, vaid selle toidu pärast, mis jääb igaveseks eluks ja mida Inimese Poeg tahab teile anda, sest teda on Jumal Isa oma pitseriga kinnitanud."

Siis küsisid nad temalt: "Mida me peaksime tegema, et täita Jumala tahet?" Jeesus vastas ning ütles neile: "Jumal tahab seda, et te usuksite temasse, kelle ta on läkitanud". Aga nemad kostsid: "Millist tunnustähte sa meile näitad, et me näeksime ja usuksime sind? Mida sa teed? Meie esiisad sõid kõrbes mannat, nagu on kirjutatud: Ta andis neile leiba taevast". Siis Jeesus ütles neile: "Tõesti, tõesti ma ütlen teile! Mooses ei andnud teile leiba taevast, vaid minu Isa annab teile taevast tõelise leiva. Sest see leib, mille Jumal annab, tuleb taevast ja annab maailmale elu". Seepeale palusid nad teda: "Issand, anna meile ikka seda leiba!" Jeesus ütles neile: "Mina olen eluleib, kes minu juurde tuleb, see ei näe nälga, ja kes minusse usub, sellel ei tule iialgi janu!"
See on Issanda sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, Filipiinidel oli kord üks omapärase arhitektuuriga kirik, millel seinad puudusid ja varikatuse kandvad konstruktsioonid olid asetatud elavate puude vahele. Ka altariristi aset täitis elus tamarindipuu. Nii kasvas selle külge kinnitatud elusuurune ristilöödud Jeesuse kuju koos puuga üles taeva poole. Iga mõne aasta tagant, kui meie Õnnistegija pea hakkas juba varikatuse serva taha ära kaduma, pidi koguduse preester kuju maha võtma ning allapoole naelutama. Nagu arvata võite, tegi ta seda raske südamega, sest iga kord pidi ta sügavalt läbi elama tunde, kuidas tema ise Jeesuse risti lööb, ning mõistmise, et ta seda ka päriselt oma igapäevaste pattude läbi teeb.

See ongi üks sümbolite peamisi ülesandeid, et nad aitaksid meil elutõdesid meeles hoida, sest meie kurjade kalduvustega läheb samamoodi nagu Kristuse kujuga kasvaval tamarindipuul: minevikus tehtud patud kipuvad meil silme eest kiiresti kaduma. Me küll kahetseme oma patte ja püüame neid isegi heastada, kuid kui me nad seejärel unustame, siis oleme ohus neid taas korrata.
Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kuulasin kord aastaid tagasi jutlust, mille pidas üks tollal kuulus jutlustaja. Ta rääkis sellest, kui tähtis on Jeesust vastu võtta, ja et keegi ei muretseks selle pärast mida süüa - sest Issand ise annab meile kõik, mida me palume, nii nagu ta on andnud meile leiva taevast, mis annab igavese elu. See oli üsna pikk jutt, viidetega paljudele piibli kirjakohtadele. Kuid mis mind tolle jutluse juures imestama pani ja lausa pahviks löi, olid kõneleja viimased sõnad: "Ja siis, ja siis!, kui me oleme nüüd Kristuse vastu võtnud, siis pattu enam teha ei tohi!..."

Nojah, lõpp tuli paraku just hetkel, kui asi hakkas mulle kui noorele inimesele huvitavaks minema. Ma oleksin tahtnud väga teada, mis tuleb edasi: mis on siis patt, ja veelgi tähtsam, kuidas seda pattu vältida? Kogu senine jutt oli ju suunatud inimeste tulinigelisele veenmisele, et Jumalasse uskumine on hea. Kuid samas jäid kõik uskumise juurde kuuluvad keerulised, ebamugavad ja pingutust nõudvad küljed esile toomata, nagu oleks usk nõiarohi ja patu vältimine usu abil üllilhtne ning seega üldse mitte kõneväärt.

Elu aga õpetab meile, et Jumala ilmutus ei mõju nagu nõiarohi - ta on mõeldud inimesi kasvatama kogu elu vältel, arengu kõigis etappides omamoodi. Kristlik

õpetus ei seisne ainult üleüldisele õigele lõpptulemusele viitamises, vaid aitab inimesel teha õigeid valikuid nii igapäevase elu väikestes olukordades kui ka murranguliste hetkede eriolukordades. Usk Jumalasse ei ole võrreldav ühekordse piletiostmise või tunnistamisega, vaid see peab meid kandma läbi kogu elu, kajastudes meie põhimõtetes, tarkades ja ohvrimeelsetes tegudes, igapäevases käitumises, nii nagu me seda Jeesuse elust teame.

Pühakirjast loeme, et tasuks õige usu ja hea töö eest on ametikõrgendus, ja et apostlid saavad istuma troonidel oma Issanda kõrval. Aga valitsemine ei tähenda siin maailmaski mitte ainult täit kõhtu, paremat palka ja preemiaid, vaid ka rohkem vastutust ja sageli ka rohkem tööd. See tähendab, et usklik inimene peab olema isiksus, kes ei peida oma mõttelaiskust ja vastutust üldiste õpetuste ja seaduste kirjatähe taha.

Need ajad on ju ammu möödas, kui kirjatäht ja trükitud sõna mõjusid inimesele nii, nagu oleks see sulatõde, kui igat karismaatilist kõnemeest oli kombeks pimesi uskuda. Aeg on õpetanud, et inimesed on sageli kurikavalad, paber kannatab kõike, ekraanidest rääkimata. Rohkem kui kunagi varem peame me ise suutma otsustada argumentide alusel, mida pidada õigeks ja mida valeks, missuguses sõnumis peitub varjatud reklaam või mõne huvigrupi kasuahne püüd ebamoraalseid vaateid ainuõigetena esitada.

Armsad õed ja vennad. Mitte kõik, mis on vana ja harjumuspärane, pole hea, ning uus ja harjumatu ei ole alati ainult halb. Jumala tahtel jäi Vana Testament kristlikku pühakirja alles, kuid Jeesuses lisas ta sellele juurde Uue Testamendi. Vanu, aja proovile vastu pannud õpetusi ei tohi unustada, kuid samas peab alati vaatama ka ettepoole. Sellespärast ei maksa karta ka kaasaja võimalusi: kui arvutis või telekavas hästi otsida, leiab sealt odava meelelahutuse ja reklaamide kõrval ka huvitavaid saateid ja filme nii teaduse-, ajaloo-, poliitika- kui kultuurivallast. Ekraanid toovad meile küll koju kätte maailma kurjad ja inetud küljed, kuid samas avavad nad meile ka hindamatu ja enneolematu võimaluse otsida materjali ükskõik mis eluvaldkonna kohta, toovad meieni inimkonna uusimad teadmised ja saavutused.

Kristlastena peame me oskama säilitada loomingulist tasakaalu vanade heade väärtuste ja uute võimaluste vahel. Inimene peaks ju olema midagi enam kui lihtsalt tuim käsutäitja - Loojat Jumalat uskudes on ka inimese kõrgem eneseväljendus midagi muud kui sunnitöölise kombel söögikorra või tööpäeva lõpu ära ootamine. Nii nagu meil tuleb teenida igapäevast leiba, nii tuleb meil ka taevane eluleib ära teenida elava usu tegudega. Amen.